

DECIZIA

Nr. .... / .....
privind soluționarea contestației
formulată de **S.C. C S.R.L.**
înregistrată la D.G.F.P. a județului Arad
sub nr. ..../**09.2010**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad cu adresa nr. ..../09.2010, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr...../09.2010 asupra contestației formulate de

S.C. C S.R.L.

înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ..../09.2010 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. ..../09.2010 și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Societatea comercială **C S.R.L.** formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. ..../29.07.2010 întocmită de către organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. a jud. Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Juridice III și împotriva raportului de inspecție fiscală nr...../07.2010.

1. Referitor la capatul de cerere din contestația formulată de S.C. C S.R.L., împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. .... încheiat la data de 07.2010 de către inspectorii din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, s-au reținut următoarele:

În drept, Codul de Procedură Fiscală, republicat prevede:

“**ART. 85**

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) și art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de cate ori acesta modifica baza de impunere.

(2) Pentru creantele administrate de Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin ordin al ministrului finantelor publice se pot stabili si alte competente pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspectiei fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacã este necesar, si in cazul in care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.[...].

ART. 87

Forma si continutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie sa indeplineascã conditiile prevazute la art. 43.[...]

coroborat cu prevederile art. 106 din H.G. nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

“ART. 106

Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale

(1) *Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat intr-un raport scris, in care se vor prezenta constatarile inspectiei, din punct de vedere factic si legal.*

(2) *Daca, ca urmare a inspectiei, se modifica baza de impunere, raportul intocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. In cazul in care baza de impunere nu se modifica, acest fapt va fi comunicat in scris contribuabilului.[...]*

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspectiei fiscale generale sau partiale va fi consemnat intr-un raport de inspectie fiscala.

106.2. La raportul privind rezultatele inspectiei fiscale se vor anexa, ori de cate ori este cazul, actele privind constatarile preliminare, cum sunt procesele-verbale incheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate si/sau incrucisate si orice alte acte.

106.3. Raportul de inspectie fiscala se semneaza de catre organele de inspectie fiscala, se verifica si se avizeaza de seful de serviciu. Dupa aprobarea raportului de catre conducatorul organului de inspectie fiscala, se va emite decizia de impunere de catre organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul si continutul raportului privind rezultatul inspectiei fiscale se aproba prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.”

Competenta de solutionare conferita de art. 205 si urmatoarele din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este limitata astfel:

"ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Impotriva titlului de creanta, precum si impotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. (...)

(3) Baza de impunere si impozitul, taxa sau contributia stabilite prin decizie de impunere se contesta numai impreuna.

(4) Pot fi contestate in conditiile alin. (3) si deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contributii sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) In cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 87 alin. 1, contestatia se poate depune de orice persoana care participa la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat intr-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii."

Avand in vedere ca raportul pe care societatea petenta il contesta este raportul in care au fost prezentate constatările inspectiei, din punct de vedere faptic si legal, raport ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. ....../07.2010, conform dispozitiilor legale mai sus citate, in temeiul Titlului IX din Codul de procedura fiscala, republicat, Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Arad se va pronunta asupra deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala, decizie ce a fost emisa in baza raportului de inspectie fiscala din data de 07.2010 inregistrat la Activitatea de Inspectie Fiscala Arad sub nr. ....../07.2010.

In conditiile in care Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. ....../07.2010 este titlul de creanta care devine executoriu, acesta fiind opozabil petentei si acesta fiind cel care produce efecte fata de petenta, si nu raportul de inspectie fiscala in care doar sunt consemnate constatările inspectiei fiscale, pentru capatul de cerere privind contestatia formulata de S.C. C S.R.L. impotriva Raportului de inspectie fiscala nr. ....../07.2010, aceasta urmeaza a fi respinsa ca inadmisibila.

2. In legatura cu capatul de cerere privind contestatia formulata de S.C. C S.R.L. impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. ....../07.2010 incheiata de catre inspectori din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala Arad, s-au retinut urmatoarele :

Suma totala contestata este de xxxxxxxx Lei si este formata din:

- xxxx lei reprezentând T.V.A.
- xxxxxx lei reprezentând majorări de intarziere aferente T.V.A.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al societății, dl.P.B, în calitate de administrator și poartă ștampila societății, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. ..../07.2010 întocmită de către organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. a jud. Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Juridice III solicitând anularea măsurilor dispuse prin aceasta, respectiv a sumei de xxxxxxx lei înscrisă în decizia de impunere cu titlu de TVA suplimentară aferentă livrarilor intracomunitare prezentând refuzuri calitative și pe cale de consecință anularea în totalitate a majorărilor de întârziere în suma de xxxxxxx lei, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

Societatea prezintă în primul rând constatările organelor de inspecție fiscală înscrise în raportul de inspecție fiscală prezentând apoi o situație de fapt referitoare la aceste tranzacții, în acceptiunea societății și o analiză pe text de lege.

Astfel, societatea susține că a efectuat livrări intracomunitare de bunuri către parteneri din U.E. îndeplinind condițiile impuse de actele normative în vigoare cu privire la scutirea operațiunilor intracomunitare, marfa fiind transportată din România în statele membre către un partener care a prezentat cod valid de T.V.A. Urmare a faptului că recepția calitativă se face de către client la sediul acestuia, ulterior recepției cantitative, pentru o parte din bunurile livrate s-au constatat deficiențe de ordin calitativ, motiv pentru care au fost emise documente din care rezultă aceste situații de neconformitate a mărfii cu cerințele clientului urmate de alte documente de regularizare a decontării dintre parteneri. Având în vedere că readucerea acestor mărfuri pe teritoriul României implică costuri suplimentare de transport, în unele situații de comun acord cu clientul s-a decis ca aceasta marfa să fie distrusă de către client la sediul acestuia.

Fata de această situație de fapt, societatea petentă afirmă că se află în următoarea situație:

1. a efectuat LIC scutite o parte din marfa a fost refuzată de client din motive de calitate

2. o parte a marfii la client si a fost distrusa.
3. marfa refuzata o parte s-a intors in Romania fiind inglobata in procesul de productie viitor (reciclata la intern)
4. a intocmit documente necesare evidentierii in contabilitate a intrarilor de marfa returnata
5. a intocmit si evidentiat in contabilitate documente de regularizare a deconturilor cu clientul.

- considera ca pentru situatiile prevazute la pct.1 si 2 sunt aplicabile reglementarile art. 1 si art. 3 alin.2 din Ordinului 3419/2009, adica, se considera ca pentru marfurile refuzate si ramase in spatial comunitar nu s-a realizat un transfer in sensul celor prevazute de Codul Fiscal daca sunt indeplinite conditiile prevazute de Normele de aplicare a Codului Fiscal respective cele de la a),b),c) ale art. 128(8).

Efectuand o analiza a acestor conditii, societatea petenta sustine ca:

1. referitor la lit.a) **bunurile nu sunt imputabile** prin documentele de corespondenta atasate contestatiei respectiv nota de credit prin care se storneaza operatiunea initiala si se reduce obligatia furnizorului de plata a acestor bunuri se face dovada indeplinirii acestei conditii.

2. referitor la lit.b) **degradarea calitativa se datoreaza unor cauze obiective** prin documentele prin care societatea furnizoare este notificata ca produsele sunt defecte si nu corespund din punct de vedere calitativ se face dovada ca aceste produse nu corespund la controlul de calitate, cauzele obiective fiind calitatea neconforma cu cerintele si standardele de calitate ale producatorului.

3. referitor la lit.c) **dovada distrugerii bunurilor** pentru partea de produse nereturnate in Romania s-a primit rapoarte de "scrap" distrugere bunuri (anexa 1 la contestatie), dovada distrugerii care vine de la partenerii din U.E nu poate cadea ca forma sau continut sub incidenta legii din Romania fiind guvernata de legea fiscala din statul respectiv.

In concluzie societatea petenta sustine ca, fiind indeplinite cele trei conditii " sine qua non " prevazute de Ordinul nr.3417/2009, refuzurile de bunuri nereturnate in Romania **sa nu fie considerate transfer de marfa** .

Totodata petenta sustine ca autoritatea fiscala face o dubla gresala: pe de-o parte nu considera ca fiind indeplinite conditiile prevazute de normele de aplicare a Codului Fiscal in speta art. 128 (8) fapt care ar permite aplicarea prevederilor Ordinului 3417/2009 iar pe de alta parte considera ca societatea efectueaza un transfer in ambele cazuri si pentru bunuri ramase in UE si pentru bunuri returnate in Ro, care nu beneficiaza de scutirea de la TVA pe Ordinul 2421/2007.

Mai departe societatea acuza organele de inspectie fiscala de inconsecventa cu care se trateaza cele doua situatii, de faptul ca a ignorat textul de lege opozabil situatii in care bunurile se reintorc in Romania respectiv prevederile art. 3 alin. (1) din anexa 2 ale Ordinului 3417/2009, si

a aplicat prevederile art. 3 alin 2 din același act normativ la fel ca și în prima situație și mai mult ca a considerat returul de bunuri ca și livrare intracomunitară asimilată

În concluzie, societatea petenta arată că susținerile organelor de control sunt eronate atât pentru:

1. marfa refuzată și neîntoarsă considerată transfer fiind încălcate dispozițiile OMFP 3417/2009 respectiv art. 128(8) CF

2. recalificarea operațiunii din LIC scutită în transfer care nu beneficiază de scutire atât dpdv al faptului că autoritatea fiscală nu respectă fondul economic al tranzacției (*în cazul returului nu avem de-a face cu o livrare*) cât și datorită faptului că această recalificare a operațiunii nu ține cont de documentele care atestă faptul că marfa în speta reprezintă o marfa care nu corespundea cerințelor calitative și că a fost distrusă la client sau o parte a acesteia a fost returnată în unitatea din România.

3. Ordinul 3417/2009 este aplicat în mod inconsecvent și partinitor prin ignorarea prevederilor de la art.3(1) și aplicarea celor de la pct.(2) fără a lua în considerare condițiile îndeplinite ale art. 128(8) din CF.

În motivarea contestației, petenta invocă prevederile legale aplicabile scutiților pentru livrările intracomunitare respectiv art.143 alin.2 din Legea nr.571/2003 și art. 10 alin.1 din OMFP 2421/2007, arătând că: în cazul societății documentul care a stat la baza operațiunii inițiale este factura către furnizor, operațiunea de refuz fiind exceptată de către Ordinul 3417/2009 de la tratamentul operațiunii asimilate cu LIC îndeplinind toate cerințele art. 128(8) de-a nu fi considerată livrare cu plată. În cazul marfurilor refuzate și ramase în UE aplicabil fiind art. 3(2) din Ordinul menționat coroborat cu art. 128(8) cf, iar în cazul celor returnate nu poate fi vorba de o operațiune asimilată unei livrări, având de-a face cu o intrare pentru care art.3(1) din același Ordin prevede expres tratamentul fiscal.

Cu privire la colectarea de TVA asupra retururilor de bunuri, petenta arată că o parte a acestora au fost acceptate de către autoritatea fiscală ca fiind nepurtătoare de TVA însă pentru o parte pentru care nu s-a putut face dovada consumului în producție la momentul controlului a fost aplicată taxarea, în anexa 2 la contestație petenta prezentând documentele de recepție respectiv dare în producție pentru marfa returnată și pentru care există dovezi de reciclare a acesteia în procesul de producție. Apreciază că taxarea acestor operațiuni în condițiile în care aceste marfuri au fost reintroduse în stoc și folosite în producție în vederea obținerii de bunuri destinate taxării ar conduce de asemenea la o dublă impozitare și încălcarea principiului neutralității taxei respectiv a evitării dublei impuneri a operațiunilor, fiind aplicabile prevederile OMFP 3417/21.12.2009.

În motivarea celor susținute în contestație, societatea petenta prezintă la dosarul cauzei o serie de documente redactate în limba engleză, franceză și germană (anexa nr.1 și 2 la contestație)

Urmare adresei nr. ....../10.2010 a D.G.F.P. a jud. Arad prin care s-a solicitat societatii petente completarea dosarului cauzei cu traducerile documentelor anexate contestatiei, in limba romana, certificate de un traducator autorizat, in conformitate cu art.8 alin.2 din Og nr.92/2003 privind Codul de procedura Fiscala, societatea petenta depune, cu adresa din data de ....10.2010 inregistrata la D.G.F.P. a jud. Arad sub nr...../10.2010, traducerile in limba romana pentru o parte a documentelor prezentate in sustinerea cauzei.

II. Verificarea taxei pe valoarea adaugata s-a efectuat in conformitate cu prevederile Legii 571/2003 privind Codul Fiscal si a H.G. nr.44/2004, pe perioada 01.07.2009 – 31.03.2010.

Urmare verificării efectuate, organele de control au constatat urmatoarele:

Din verificarea efectuata s-a constatat faptul ca societatea a efectuat livrări intracomunitare către diverși clienți din U.E conform anexei nr. 1 la Raportul de inspecție fiscala, societățile beneficiare ale bunurilor au considerat ca acestea nu corespund din punct de vedere calitativ fiind refuzate. Ca urmare, fie beneficiarii acestor livrări au intocmit Debit Note-uri, fie societatea verificata a intocmit Credit-Note-uri cu valoare negativa in care s-a prezentat refuzul calitativ, stabilind cantitatea si valoarea acestora, aceste documente fiind inregistrate in evidenta contabila a societății astfel:

-Credit-Note-urile au fost inregistrate in evidenta tehnico-operativa respectiv in Jurnalele de vânzări, iar in evidenta contabila prin formula contabila 411 = 702 (in roșu);

-Debit-Note-urile au fost inregistrate in evidenta tehnico-operativa respectiv in Jurnalele de cumpărări iar in evidenta contabila prin formula contabila 6588 = 401 si 4426 = 4427 iar ulterior 401 = 411.

In Nota explicativa data de către D-na xxxxx - Director economic (anexa nr. 2 din Raportul de inspecție fiscala), aceasta face referire doar la bunurile livrate către clientul Co U.K. si constatate ca fiind neconforme calitativ (anexa nr. 1 din Raportul de inspecție fiscala) afirmând ca acestea nu s-au returnat către furnizorul S.C. C S.R.L. Nadab. De asemenea, cu toate ca in nota explicativa se afirma ca mărfurile neconforme livrate catre Y Germania au fost returnate pentru efectuarea unor remedieri, din documentele puse la dispoziție de către societate nu rezulta acest fapt. Pentru restul clienților cuprinși in anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscala, D-na xxxxxx nu face nici o referire in Nota explicativa.

Din documentele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscala a rezultat ca bunurile livrate către clienții cuprinși in anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscala nu au fost returnate către furnizorul din România.

Pe cale de consecinta, conform prevederilor art. 3, alin. (2) din anexa 2 la O.M.F.P. nr. 3417 /2009 prin care se stabilește tratamentul fiscal

privind returnurile de bunuri din spațiu intracomunitar coroborat cu prevederile art. 128, alin. (8) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare și a pct 6.9 renumerotat pentru anul 2010 în 6.11 din H.G. nr. 44 /2004 cu modificările și completările ulterioare întrucât societatea nu a putut prezenta organelor de inspecție fiscală documente din care să rezulte îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la pct. 6.9, renumerotat 6.11 din H.G. nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare, dat în aplicarea art. 128, alin. (8) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare respectiv faptul că degradarea bunurilor se datorează unor cauze obiective și faptul că bunurile degradate au fost distruse și nu au mai intrat în circuitul economic, organele de inspecție au procedat la calculul TVA suplimentară prin aplicarea cotei de TVA 19% prevăzută de art.140 alin.1 din Legea nr.571/2003 asupra contravalorii bunurilor degradate calitativ și nereturnate de către clienții din U.E către furnizorul SC C SRL, rezultând o TVA suplimentară în suma de xxx lei (anexa nr.1 la RIF)

De asemenea, în urma verificării efectuate din documentele puse la dispoziție, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că bunurile refuzate calitativ returnate de către clienți nu intra în gestiunea societății.

Având în vedere faptul că societatea nu poate face dovada îndeplinirii condițiilor cumulative prevăzute la pct. 6.9 renumerotat pentru anul 2010 în 6.11 din H.G. nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală consideră că pentru aceste bunuri societatea realizează din punct de vedere al T.V.A. o livrare de bunuri asimilată conform prevederilor art. 128, alin. (4), lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare. În temeiul art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit o T.V.A. suplimentară în suma de xxxxx lei aferentă bunurilor degradate calitativ și returnate furnizorului.

IV. Având în vedere actele și documentele depuse în susținerea cauzei, motivele invocate de petentă, documentele depuse la dosarul contestației și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală au stabilit în sarcina petentei suma totală de xxxxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar xxxxxx lei și majorările de întârziere aferente în suma de xxxxxxxx lei.

Cauza supusă soluționării este dacă, în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei taxa pe valoarea adăugată aferentă unor bunuri, livrate în regim intracomunitar, refuzate de cumpărători, ca neconforme calitativ, în condițiile în care petenta nu face dovada că bunurile au fost degradate calitativ din cauze obiective cumulativ cu aceea că acestea au fost distruse iremediabil, nemaiputând fi introduse în circuitul economic.

1). Cu privire la taxa pe valoarea adăugată suplimentara in suma de xxxxx lei stabilita in urma refuzurilor calitative aferente livrărilor de produse finite si semifabricate către clienți din U.E. care nu se mai reîntorc la furnizor prezentata in anexa nr.1 la Raportul de Inspecție Fiscala precizam următoarele:

In fapt, in perioada 01.07.2009 – 31.03.2010 societatea a efectuat livrări intracomunitare către diverși clienți din U.E conform anexei nr. 1 la Raportul de inspecție fiscala. Societățile beneficiare ale bunurilor au considerat ca acestea nu au corespuns din punct de vedere calitativ fiind refuzate. Ca urmare, fie beneficiarii acestor livrări au intocmit Debit Note-uri, fie societatea verificata a intocmit Credit-Note-uri cu valoare negativa in care s-a prezentat refuzul calitativ, stabilind cantitatea si valoarea acestora, aceste documente fiind inregistrate in evidenta contabila a societății astfel:

-Credit-Note-urile au fost inregistrate in evidenta tehnico-operativa respectiv in Jurnalele de vânzări, iar in evidenta contabila prin formula contabila 411 = 702 (in roșu);

-Debit-Note-urile au fost inregistrate in evidenta tehnico-operativa respectiv in Jurnalele de cumpărări iar in evidenta contabila prin formula contabila 6588 = 401 si 4426 = 4427 iar ulterior 401 = 411.

In Nota explicativa data de către D-na xxxxxxxx - Director economic (anexa nr. 2 din Raportul de inspecție fiscala), aceasta face referire doar la bunurile livrate către clientul Co U.K. si constatate ca fiind neconforme calitativ (anexa nr. 1 din Raportul de inspecție fiscala) afirmând ca acestea nu s-au returnat către furnizorul S.C. C S.R.L. Nadab. De asemenea, cu toate ca in nota explicativa se afirma ca mărfurile neconforme livrate catre Y Germania au fost returnate pentru efectuarea unor remedieri, din documentele puse la dispoziție de către societate nu a rezultat acest fapt. Pentru restul clienților cuprinși in anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscala, D-na xxxxxxxx nu face nici o referire in Nota explicativa.

In drept, conform dispozitiilor art. 128 alin. 4 lit. d si alin. 8 si 10 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 9.6 renumerotat pentru anul 2010 din Normele metodologice de aplicare probate prin HG nr. 44/2004:

"Art. 128 - (4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operatiuni:

d) **bunurile constatate lipsă din gestiune**, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c)."

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) **bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;**

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;

(...)

(10) **Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepția non-transferurilor prevăzute la alin. (12).**"

Norme metodologice:

"(9) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă **sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:**

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor **cauze obiective dovedite cu documente;**

c) **se face dovada că s-au distrus bunurile și nu mai intră în circuitul economic.**"

În speta sunt aplicabile și prevederile art. 1 art. 2 și art. 3 din Instrucțiunile de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată privind returnările de bunuri în spațiul comunitar și tratamentul fiscal al reparațiilor efectuate în perioada de garanție și postgaranție, aprobate prin OMFP nr. 3417/2009:

"Art. 1 "Primul caz: Prezentare"

(1) Furnizorul A din statul membru 1 vinde bunurile către persoana impozabilă B din statul membru 2. Bunurile se expediază din statul membru 1.

(2) La sosirea bunurilor în statul membru 2, **B refuză bunurile, iar acestea sunt returnate furnizorului.**"

"Art. 2 "Primul caz: Tratatamentul fiscal din punctul de vedere al TVA, fără aplicarea măsurilor de simplificare"

(1) Atunci când B refuză bunurile cumpărate, de exemplu, pentru că acestea sunt deteriorate sau pentru că bunurile nu corespund cerintelor cumpărătorului, nu are loc un transfer al dreptului de a dispune de bunuri în calitate de proprietar de către A, iar B nu realizează o achiziție intracomunitară de bunuri.

(2) Întrucât A rămâne proprietarul bunurilor, în principiu se consideră că A efectuează un transfer, respectiv o livrare intracomunitară asimilată, în statul membru 1 din care începe transportul bunurilor, în condițiile art. 128 alin. (10) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, urmată de o achiziție intracomunitară asimilată în statul membru 2 de sosire a bunurilor, pentru care ar trebui să se înregistreze în scopuri de TVA în statul membru 2."

"Art. 3 "Primul caz: Tratamentul fiscal din punctul de vedere al TVA, cu aplicarea măsurilor de simplificare"

(1) Furnizorul A procedează ca și în situația în care nu ar fi existat o expediție sau un transport de bunuri din statul membru 1 în statul membru 2. De asemenea, poate fi ignorat și returul de bunuri. Furnizorul A nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în statul membru 2.

(2) În situația în care bunurile refuzate de B nu mai pot fi utilizate și furnizorul A solicită ca acestea să nu mai fie restituite, fiind necesară distrugerea lor:

- dacă furnizorul A este o persoană impozabilă stabilită în România, operațiunea nu va fi considerată transfer de bunuri în sensul art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, dacă sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea prevederilor art. 128 alin. (8) din Codul fiscal;

- dacă beneficiarul B este o persoană impozabilă stabilită în România, operațiunea nu va fi considerată o achiziție intracomunitară asimilată conform art. 1301 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, iar furnizorul A nu va avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România."

Din textele de lege mai sus enunțate rezulta că nu constituie livrare de bunuri cu plată, bunurile de natura stocurilor degradate calitativ care nu mai pot fi valorificate, în condițiile în care **sunt îndeplinite cumulativ** condițiile pentru aplicarea prevederilor art. 128 alin. (8) din Codul fiscal, respectiv:

- bunurile nu sunt imputabile;
- degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente;
- se face dovada că s-au distrus bunurile și nu mai intră în circuitul economic.

Fata de prevederile legale mai sus citate și fata de susținerile din contestația formulată, organul de soluționare constată următoarele:

In susținerea contestației, cu privire la bunurile refuzate calitativ si pe care societatea le considera nereturnate la furnizor, in relația cu clientul CO Franța (poziția 25 din anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscală), societatea prezintă câteva documente, care, in opinia sa, fac dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute de pct. 6.9, renumerotat in anul 2010 in 6.11 din H.G. nr. 44/2004 cu modificările si completările ulterioare, date in aplicarea art. 128, alin. (8), lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările si completările ulterioare, respectiv: Report for goods destroying din data de 08.2010, Facture /Note du debit no. ...., Alerte qualité fournisseur n. .... si Nota contabila de inregistrare a acestor operațiuni.

In relația cu CO UK (poziția 2-9 din anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscală), societatea prezintă un document redactat in limba engleza denumit „Report for goods destroying” – „Raport bunuri de distrus”

In relația cu VO Suedia (poziția 10 din anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscală), societatea nu prezintă niciun document.

Din analiza documentelor precizate mai sus, se retine faptul ca acestea pot, cel mult sa faca dovada faptului ca aceste mărfuri au fost refuzate de către client din motive calitative si furnizorul nu solicita returnarea bunurilor luandu-se hotararea de distrugere si scoatere din circuitul economic, fara a demonstra insa prin acestea îndeplinirea condițiilor prevazute la pct. 6.9 lit. b) si c) din H.G. nr. 44 /2004 cu modificările si completările ulterioare, respectiv ca degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective si ca bunurile s-au distrus si nu mai intra in circuitul economic.

Referitor la afirmația petentei din contestația formulata, ca bunurile degradate si refuzate calitativ au fost distruse la sediul clientului prezentând in acest sens documente reprezentand Rapoarte pentru distrugerea bunurilor emise de către clientii CO Franta, TE UK, invederam faptul ca bunurile considerate distruse reprezintă furtune din cauciuc siliconic utilizate in industria de automobile, neconforme calitativ, care necesita tehnica de specialitate efectuate de firme specializate in efectuarea unor astfel de operațiuni dat fiind faptul ca acestea reprezintă un factor de poluare.

In raport de cele prezentate mai sus, se retine ca, in condițiile in care petenta nu a putut face dovada ca bunurile refuzate calitativ si nereturnate la furnizor, au fost distruse si nu mai intra in circuitul economic, precum si a faptului ca acestea au fost degradate calitativ din cauze obiective dovedite cu documente, operațiunile nu se încadrează in prevederile art. 128 alin. 8 lit. b) din Legea nr. 571/2003 cu modificările si completările ulterioare coroborat cu pct. 6.9 renumerotat 6.11 pentru anul 2010 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 cu modificările si completările ulterioare, cele trei condiții nefiind îndeplinite cumulativ.

Referitor la relația cu Y Germania (poziția 17-21 din anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscală), F.G (poziția 16 din anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscală), T.N Franța (poziția 22 din anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscală), A Suedia (poziția 24 din anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscală), H GmbH Germania (poziția 26 din anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscală), VO Suedia (poziția 15 respectiv 23 din anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscală) și CO UK (poziția 12 respectiv 14 din anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscală), în contestația formulată petenta susține faptul că bunurile refuzate calitativ se reîntorc în România și sunt înglobate în procesul de producție, prezentând documente în limba engleză, germană și franceză, respectiv:

- note de debit emise de clienți respectiv note de credit emise de societatea verificată în relația cu CO UK;

- material document list, care, în opinia societății reprezintă nota de recepție;

- bonuri de predare-transfer, restituire care în opinia societății atestă faptul că marfa a fost refolosită, reciclată sau a rămas pe stoc până la o perioadă viitoare.

Din analiza documentelor prezentate se reține următoarea stare de fapt:

- justificarea faptului că bunurile s-au întors în România se realizează pe baza unor documente de transport – scrisoare de trăsură - prevăzute de Decretul nr. 451/1972 (art. 4 și art. 9), documente pe care petenta nu le deține. În lipsa acestor documente nu se poate face dovada că bunurile refuzate calitativ s-au returnat faptic în România.

- referitor la documentele justificative și înregistrările contabile la care face referire societatea petenta, legate de intrarea în gestiune a bunurilor refuzate calitativ, în referatul cu propuneri de soluționare organele de inspecție fiscală au arătat faptul că „din analiza acestor documente nu există corelații între acestea.” Astfel, cu toate că societatea prezintă un document pe care îl consideră ca fiind Nota de recepție a bunurilor returnate (Material document list), înregistrarea contabilă 6588 = 401 efectuată reflectă doar înregistrarea pe un cont de cheltuieli a acestor bunuri și nicidecum intrarea acestora în gestiune, astfel că această motivare nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.

Conform cap. VII- Funcțiunea conturilor din O.M.F.P. nr. 3055/2009 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu ajutorul contului 6588 se ține evidența altor cheltuieli de exploatare, respectiv:

- valoarea despăgubirilor, amenzilor și penalităților, datorate sau plătite terților și bugetului;

- valoarea donațiilor acordate;

-valoarea neamortizată a imobilizărilor necorporale sau corporale, scoase din activ;

-valoarea imobilizărilor în curs, scoase din evidenta;

-sume în curs de clarificare;

- sume prescrise, scutite sau anulate, potrivit prevederilor legale în vigoare, reprezentând creante față de clienți, debitori diversi etc.

- potrivit prevederilor O.M.F.P. nr. 1752/2005, respectiv art. 155 și 156 din O.M.F.P. nr. 3055/2009 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, intrarea în gestiune a stocurilor se efectuează prin înregistrarea contravalorii bunurilor într-un cont de activ a cumpărătorului.

De asemenea, documentele justificative prezentate în susținerea contestației nu respecta prevederile O.M.E.F. nr. 3512/2008 privind documentele financiar contabile respectiv nu respecta conținutul minim de informații pe care acestea trebuie să le conțină și tipul de formulare care trebuie utilizat în procesul de producție.

Conform prevederilor art. 128, alin. (4), lit. d) din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare "sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plata operațiunilor privind bunurile constatate lipsa din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin.8 lit.a)-c)."

Potrivit art. 128 alin.(10) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare „ este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepția non-transferurilor prevăzute la alin. (12).

Având în vedere cele prezentate mai sus și faptul că petenta nu poate face dovada cu mijloace de probă reglementate de Codul de Procedură Fiscală ca aceste bunuri au fost returnate în România, respectiv documente justificative privind intrarea efectivă în gestiune a bunurilor returnate, conform art. 65 „Sarcina probei” din Codul de Procedură Fiscală, rezultă că petenta a realizat din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată livrări intracomunitare de bunuri cu plata în sensul art. 128 alin. 10 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, neputând beneficia de tratamentul fiscal instituit de alin. 8 al art. 128 din Codul Fiscal.

În vederea petentei că principiul neutralității taxei nu a fost încălcat de către organele fiscale deoarece petenta nu a putut face dovada cu documente justificative de natura mijloacelor de probă a îndeplinirii cumulative a condițiilor înscrise în Normele metodologice ale Codului Fiscal, referitor la aplicațiunea art. 128 alin. 8, respectiv a degradării calitative generată de motive obiective, în condițiile în care din documentele existente la dosarul cauzei, depuse în probațiune de petentă, a rezultat că bunurile care fac obiectul cauzei deduse judecății au fost identificate de către clienții – beneficiari ca defecte calitative sau neconforme calitativ, petenta nefăcând dovada degradării acestor bunuri

care să fie determinată de motive obiective, ulterioare procesului de producție. Așadar, pretenția petentei de aplicare a tratamentului fiscal instituit de alin. 8 al art. 128 din Codul Fiscal nu are suport legal, refuzurile calitative neputând fi asimilate degradării determinată de cauze obiective, în virtutea principiului general de drept Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus.

Prin urmare, luând în considerare cele mai sus prezentate organele de inspecție fiscală au procedat în mod corect la calculul T.V.A. suplimentară prin aplicarea cotei de T.V.A. 19% prevăzută de art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, asupra contravalorii bunurilor degradate calitativ și nereturnate de către clienții din U.E. către furnizorul S.C. C S.R.L. rezultând o T.V.A. suplimentară în suma de xxxxxx lei (anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscală) și au procedat corect la calculul majorărilor de întârziere aferente în conformitate cu prevederile art. 119 și 120 din O.G. nr. 92/2003 republicată.

2). Cu privire la taxa pe valoarea adăugată suplimentară în suma de xxxx lei aferentă refuzurilor calitative pentru livrările de produse finite și semifabricate către clienți din U.E. cuprinse în anexa nr. 3 la Raportul de Inspecție Fiscală se rețin următoarele:

În fapt, în perioada 07.2009 –03.2010 petenta a efectuat livrări intracomunitare către diverși clienți din U.E conform anexei nr. 3 la Raportul de inspecție fiscală. Aceste bunuri livrate au fost refuzate de către clienți din motive calitative fiind retrimise înapoi la furnizor respectiv la SC C SRL. Pentru aceste bunuri refuzate clienții au întocmit „Debit Note” -uri pe care petenta le-a înregistrat în jurnalul de cumpărări, în decontul de TVA precum și în evidența contabilă utilizând formula contabilă $6588=401$ și $4426=4427$ iar ulterior $401=411$.

De asemenea în relația cu clientul X GmbH Germania și CO UK pentru bunurile livrate și refuzate din motive de calitate, petenta a întocmit „Credit Note” -uri pe care le-a înregistrat în jurnalul de vânzări cu semnul minus (-) precum și în evidența contabilă utilizând formula contabilă $411=702$ cu semnul minus. Neconforme.

Deoarece societatea petenta nu a putut prezenta documente justificative privind intrarea efectivă în gestiune a bunurilor returnate, organele de inspecție fiscală au procedat la aplicarea prevederilor art. 128 alin.4 lit.d din Legea nr.571/2003 aplicând același tratament fiscal ca și în cazul operațiunilor asimilate transferurilor de bunuri.

În contestația formulată societatea petenta susține că organele de inspecție au ignorat textul de lege opozabil situației în care bunurile se reintorc în România respectiv prevederile art. 3 alin. (1) din anexa 2 ale Ordinului 3417/2009, și a aplicat prevederile art. 3 alin 2 din același act

normativ la fel ca si in prima situatie si mai mult ca a considerat returul de bunuri ca si livrare intracomunitara asimilata.

In drept, conform dispozitiilor art. 128 alin. 4 lit. d si alin. 8 si 10 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 9.6 renumerotat pentru anul 2010 din Normele metodologice de aplicare probate prin HG nr. 44/2004:

"Art. 128 - (4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operatiuni:

d) **bunurile constatate lipsă din gestiune**, cu exceptia celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c)."

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamitati naturale sau a unor cauze de forta majora, precum si bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) **bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum si activele corporale fixe casate, în conditiile stabilite prin norme;**

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;

(...)

(10) **Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu exceptia non-transferurilor prevăzute la alin. (12).** "

Norme metodologice:

"(9) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă **sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele conditii:**

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor **cauze obiective dovedite cu documente;**

c) **se face dovada că s-au distrus bunurile si nu mai intră în circuitul economic.**"

Analizand documentele justificative depuse de societatea petenta in motivarea contestatiei (anexa nr.2 la contestatie) s-au constatat urmatoarele:

In relația cu clientii ..... (poziția 3, 14, 16 si 29-33 din anexa nr. 3 la Raportul de inspecție fiscală), ... UK (poziția 1 si 19 din anexa nr. 3 la Raportul de inspecție fiscală), ... Franța (poziția 4 din anexa nr. 3 la

Raportul de inspecție fiscală), ... (poziția 21 din anexa nr. 3 la Raportul de inspecție fiscală) societatea prezintă documentele justificative care în opinia acesteia justifică faptul că bunurile returnate fac dovada intrării în gestiunea societății respectiv:

- note de debit emise de către ..... Franța;
- note de credit emise de societatea verificată în relația cu CO UK și .....
- nota contabilă de înregistrare în contabilitate a operațiunii;
- material document list, care, în opinia societății reprezintă nota de recepție;
- corespondențe e-mail;
- bonuri de predare-transfer, restituire care în opinia societății atestă faptul că marfa a fost refolosită, reciclată sau a rămas pe stoc până la o perioadă viitoare.

Din analiza documentelor prezentate se reține următoarea stare de fapt:

- justificarea faptului că bunurile au fost returnate în România se realizează pe baza unor documente de transport – scrisoare de trăsură - prevăzute de Decretul nr. 451/1972 (art. 4 și art. 9), documente pe care petenta nu le deține. În lipsa acestor documente nu se poate face dovada că bunurile refuzate calitativ s-au returnat faptic în România.

- referitor la documentele justificative și înregistrările contabile la care face referire societatea petenta, legate de intrarea în gestiune a bunurilor refuzate calitativ, în referatul cu propuneri de soluționare organele de inspecție fiscală au arătat faptul că „ din analiza acestor documente nu există corelații între acestea.” Astfel, cu toate că societatea prezintă un document pe care îl consideră ca fiind Nota de recepție a bunurilor returnate (Material document list), înregistrarea contabilă 6588 = 401 respectiv 411=702 în roșu, efectuate, releva doar înregistrarea pe un cont de cheltuieli respectiv stornarea unui venit aferent acestor bunuri și nicidecum intrarea acestora în gestiune.

- conform cap. VII- Funcțiunea conturilor din O.M.F.P. nr. 3055/2009 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu ajutorul contului 6588 se ține evidența altor cheltuieli de exploatare, respectiv:

- valoarea despăgubirilor, amenzilor și penalităților, datorate sau plătite terților și bugetului;
- valoarea donațiilor acordate;
- valoarea neamortizată a imobilizărilor necorporale sau corporale, scoase din activ;
- valoarea imobilizărilor în curs, scoase din evidență;
- sume în curs de clarificare;
  - sume prescrise, scutite sau anulate, potrivit prevederilor legale în vigoare, reprezentând creanțe față de clienți, debitori diverși etc.

- potrivit prevederilor O.M.F.P. nr. 1752/2005, respectiv art. 155 si 156 din O.M.F.P. nr. 3055/2009 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, **intrarea in gestiune a stocurilor se efectuează prin inregistrarea contravalorii bunurilor intr-un cont de activ a cumpărătorului.**

De asemenea, documentele justificative prezentate in sustinerea contestatiei nu respecta prevederile O.M.E.F. nr. 3512/2008 privind documentele financiar contabile **respectiv nu respecta conținutul minim de informații pe care acestea trebuie sa le conțină si tipul de formulare care trebuie utilizat in procesul de producție.**

Conform prevederilor art. 128, alin. (4), lit. d) din Legea 571/2003 cu modificările si completările ulterioare "**sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plata operațiunile privind bunurile constatate lipsa din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin.8 lit.a)-c).**"

Potrivit art. 128 alin.(10) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare „ **este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepția non-transferurilor prevăzute la alin. (12).**"

Având in vedere cele prezentate mai sus si faptul ca petenta nu poate face dovada cu mijloace de probă reglementate de Codul de Procedură Fiscală că aceste bunuri livrate catre clientii din UE si refuzate ca fiind neconforme calitativ, au fost returnate in România respectiv nu deține documente justificative privind intrarea efectiva in gestiune a bunurilor returnate, rezultă că petenta a realizat din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată o livrare intracomunitara de bunuri cu plata in sensul art. 128 alin. 10 din *Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, neputând beneficia de tratamentul fiscal instituit de alin. 8 al art. 128 din Codul Fiscal.*

In relația cu ..... GmbH Germania (poziția 2, 5-13, 17-18, 20 si 22-28 din anexa nr. 3 la Raportul de inspecție fiscală) societatea afirma faptul ca bunurile refuzate din punct de vedere calitativ se distrug de către client la sediul acestuia si nu se mai reintorc la furnizor, prezentand in acest sens rapoarte de distrugere - "*Report of goods of scrapping* "

Referitor la aceste rapoarte se retine ca, asa cum s-a prezentat la pct. 1 al prezentei decizii, acestea pot, cel mult sa faca dovada faptului ca aceste mărfuri au fost refuzate de către client din motive calitative si furnizorul nu solicita returnarea bunurilor luandu-se hotararea de distrugere si scoatere din circuitul economic, fara a demonstra insa prin acestea îndeplinirea condițiilor prevazute la pct. 6.9 lit. b) si c) din H.G. nr. 44 /2004 cu modificările si completările ulterioare, respectiv ca **degradarea calitativă a bunurilor s-a datorat unor cauze obiective** si ca bunurile s-au distrus si nu mai intra in circuitul economic.

Astfel ca, in condițiile in care petenta nu a putut face dovada ca bunurile refuzate calitativ si nereturnate la furnizor, au fost distruse si nu mai intra in circuitul economic, precum si a faptului ca acestea au fost degradate calitativ din motive obiective dovedite cu documente, condiții care trebuie îndeplinite cumulativ pentru a beneficia de tratamentul fiscal instituit de prevederile art. 128 alin. 8 lit. b) din Legea nr. 571/2003 cu modificările si completările ulterioare coroborat cu pct. 6.9 renumerotat 6.11 pentru anul 2010 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 cu modificările si completările ulterioare, organele de inspecție fiscala au procedat in mod corect la calculul taxei pe valoarea adăugată suplimentara prin aplicarea cotei de T.V.A. 19% prevăzuta de art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare, asupra contravalorii bunurilor degradate calitativ si returnate de către clienții din U.E. către furnizorul S.C. Contitech Thermopol România S.R.L. Nadab, rezultând o T.V.A. suplimentara in suma de xxxxxx lei lei (anexa nr. 3 la Raportul de inspecție fiscala) si au procedat corect la calculul majorărilor de întârziere aferente in conformitate cu prevederile art. 119 si 120 din O.G. nr. 92/2003 republicata, făcând aplicațiunea principiilor instituite de Codul de Procedură Fiscală „Aplicarea unitară a legislației” și „Exercitarea dreptului de apreciere”.

Invocarea de către petentă în motivarea contestației a principiului prevalenței economicului asupra juridicului nu are relevanță în cauza dedusă judecății, în condițiile în care singure înregistrările contabile pe care petenta își întemeiază pretențiile nu sunt de natură a proba realitatea stării de fapt fiscale pe care aceasta o pretinde – în lipsa cauzelor obiective dovedite cu documente care să determine degradarea calitativă a bunurilor prevăzută la pct. b) din Normele metodologice ale Codului Fiscal, referitor la aplicațiunea art. 128 alin. 8 din Codul Fiscal, unde legiuitorul a reglementat ca și condiție “degradarea calitativă determinată de cauze obiective dovedite cu documente” și nu cum eronat interpretează petenta defecțiuni de fabricație ale pieselor refuzate calitativ, defecțiunile de fabricație nu pot fi asimilate degradării calitative, în virtutea principiului general de drept *Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*.

Referitor la majorările de întârziere în sumă totală de 7.383 lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscala nr. ....../07.2010 se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de xxxxx lei, contestația va fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugata

în suma de 7.383 lei reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept ***accessorium sequitur principalem***, contestația va fi respinsă.

Pentru considerentele aratate mai sus și în temeiul art. 1 art. 2 și art. 3 din Instrucțiunile aprobate prin OMFP nr. 3417/2009, art. 128 alin. 4 lit. d, alin. 8 și alin. 10, art. 138 lit. b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 9 și 20 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare și art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată se

DECIDE

1. Respingerea contestației formulate de **S.C. C SRL** împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. .... încheiat în data de 07.2010 către organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Arad, ca inadmisibilă.

2. Respingerea contestației formulată de **S.C. C SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ..../07.2010 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad pentru suma totală de xxxx lei reprezentând taxa pe valoarea suplimentară în suma de xxxx lei și majorări de întârziere aferente în suma de xxxxx lei, ca neintemeiată

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la data comunicării.